

festa major

CASSÀ DE LA SELVA

ALEGRIA I ESFORÇ.

Havent consultat distintes publicacions, a fi i efecte d'assabentar-me de l'opinió que, en general, es té de la nostra manera de ser, no he tingut massa dificultat per a fer-ne un resum, ja que gairebé tots els textos consultats estan d'acord en considerar Cassà com una vila industrial, treballadora, d'elevat nivell de vida, amb inquietuts culturals i socials, i amb una oberta i ferma fidelitat a Catalunya, i a les seves tradicions i institucions.

Tots aquests factors, que són components reals de l'activitat ciutadana, incideixen, certament, en la celebració de la nostra Festa Major que, plena d'actes de tota mena, permet arraconar, a qualsevol hora, les nostres preocupacions quotidianes, assistint a l'activitat que més ens agradi.

Tenim tota mena de competicions esportives al nostre abast. Els amants de la Sardana, la més destacada i popular de les nostres expressions folklòriques, podran gaudir-ne a bastament, ja que les audicions es tocaran l'una amb l'altra. Els més joves podran batre l'ossada amb els ritmes trepidants de moderns conjunts. Els no tan joves també trobaran, interpretades per orquestres de primera línia, les melodies del seu gust; tampoc faltaran espectacles més o menys frívols. Exposicions de pintura, dibuix i fotografia donaran la nota cultural a la nostra festa. Els més petits, amb els Gegants i atraccions de fires, juntament amb el

festival infantil, tindran motiu de distracció i alegria. Per altra banda, les solemnitats religioses donaran el punt d'espiritualitat a l'alegria de la Vila.

Certament podem afirmar que amb l'organització de la Festa Major fem honor al concepte que de nosaltres es té, ja que es destaca l'esforç de les entitats locals. Tant la "Comissió de Festa Major", que amb la supervisió del Conseller de Cultura, Sr. Xifró, engloba Consistori, entitats esportives i "Amics de la Sardana", com la "Colla Excursionista" o l'Associació de Veïns, que independentment de la "Comissió" contribueixen organitzant diferents actes, tals com recitals, exposicions, etc.

Però no tot han de ser lloances, ja que en el capítol cultural estem realment fluïxos, ja que fora de les exposicions esmentades no hi ha cap acte que confirmi la nostra tradició i inquietud cultural. Queden enrera aquelles representacions teatrals, concerts de música clàssica, dances, etc. Sé que és demanar més esforç, però convido a totes les entitats a que, en properes celebracions, tinguin en compte que també hem de fer honor a la tradició cultural amb que s'ens califica.

Miquel Moncadás i Jovanet